

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 3. april 2009
Kontor: Civil- og Politiafdeling
Sagsnr.: 2009-150-1066
Dok.: JEE41736

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 512 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. februar 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Brian Mikkelsen

/

Barbara Bertelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 512 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere pressemeddelelse fra SFI Campbell af 28. januar 2009 om effekten af de amerikanske Second Responder-programmer og oplyse, om ministeren vil overveje at tage initiativ til at etablere et lignende beredskab i Danmark.”

Svar:

Ifølge den pressemeddelelse, som der henvises til i spørgsmålet, viser erfaringer fra amerikanske støtteprogrammer til ofre for vold i hjemmet, at samtaler med ofret umiddelbart efter voldsepisoden kan medvirke til at få flere til at anmelde volden. Der peges i den forbindelse bl.a. på vigtigheden af, at ofrene informeres grundigt om deres muligheder for støtte og rådgivning.

Mens de gennemførte samtaler ifølge pressemeddelelsen resulterer i en stigning i antallet af anmeldelser om familievold, synes samtalerne ikke at reducere volden i hjemmet.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Rigspolitiet og Velfærdsministeriet.

Velfærdsministeriet har i anledning af spørgsmålet oplyst følgende om kommunernes eksisterende beredskab i forbindelse med vold i nære relationer:

”1. juli 2008 blev der ved en udvidelse af § 109 i serviceloven indført en ordning med rådgivning af kvinder med børn på kvindekrisecenter. Familierådgiverordningen har til formål at støtte kvinden, medens hun er på kvindekrisecentret – og ikke mindst i forbindelse med udslusning fra krisecentret.

Familierådgiveren skal blandt andet yde støtte med henblik på etablering af kvinden i en ny bolig, i en ny familiesituation og evt. sikre, at der søges tilskud til flytte- og etableringsudgifter, ligesom der kan være tale om at støtte kvinden med at vende tilbage til arbejdsmarkedet, i uddannelse mv.

Velfærdsministeriet har for nylig igangsat en undersøgelse om partnervold og æresrelateret vold. Undersøgelsen udføres af Servicestyrelsen i samarbejde med Landsorganisationen af Kvindekrisecentre og forventes afsluttet i begyndelsen af april 2009.

Undersøgelsen består af to dele: Dels en spørgeskemaundersøgelse af alle landets kommuner vedrørende kommunernes beredskab i sager om henholdsvis partnervold og æresrelateret vold og dels en kvalitativ brugerundersøgelse af mænd og kvinders erfaringer med og behov for hjælp ved oplevelse af æresrelateret vold.

Velfærdsministeriet følger området løbende og eventuelle nye initiativer afventer resultatet af den igangværende undersøgelse.”

Rigspolitiet har i anledning af spørgsmålet oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Rigspolitiet har i august 2007 i samarbejde med Rigsadvokaten og efter drøftelse med politikredsene udarbejdet en overordnet strategi for en styrket indsats over for jalousidrab og andre alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser. Et væsentligt led i strategien er etablering af særlige enheder i politikredsene, som skal varetage rådgivning, opfølgning og koordination vedrørende alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser.

I forlængelse af denne overordnede strategi har Rigsadvokaten i maj 2008 udsendt en meddelelse om behandlingen af sager om samlivsrelaterede personfarlige forbrydelser. Meddelelsen indeholder bl.a. retningslinier for efterforskning af sager om samlivsrelaterede personfarlige forbrydelser, herunder retningslinier for hvordan politiet skal forholde sig, når den forurettede tøver med at anmelde vold eller lignende. Det fremhæves også, at det er særligt vigtigt, at politiet viser forståelse for situationen, understreger alvoren i det passerede og optræder som en støtte for forurettede. Det fremgår endvidere af meddelelsen, at det er vigtigt, at politiet etablerer en god og tryk kommunikation med de implicerede parter, herunder ikke mindst med den forurettede. Endelig lægges der op til, at personer i politikredsen med særlig ekspertise vedrørende sager om samlivsrelateret vold kan inddrages i sagen.

Som følge af den overordnede strategi samt Rigsadvokatens nævnte instruktion om behandlingen af sager om samlivsrelaterede personfarlige forbrydelser er der skabt øget fokus på rådgivning af forurettede vedrørende kontaktoplysninger til politiet, beskikkelse af bistandsadvokat, henvisning til offerrådgivning samt kontakt til krisecenter og voldtægtscenter.

Det kan i forlængelse heraf oplyses, at Nordjyllands Politi i efteråret 2008 på forsøgsbasis har indledt et samarbejde med Dialog mod Vold med henblik på at forebygge vold i par- og familieforhold. Dialog mod Vold tilbyder et psykologisk be-

handlingstilbud til mænd, som udøver vold i familieforhold. Behandlingstilbudet er af et års varighed med en ugentlig individuel samtale og gruppesession. Nordsjællands Politi og Syd- og Sønderjyllands Politi har også besluttet at indlede et samarbejde med Dialog mod Vold, og det er hensigten at evaluere politikredsenes deltagelse i dette arbejde i slutningen af 2009. Vedrørende Dialog mod Vold, der er finansieret af satspuljemidler fra Velfærdsministeriet, kan der henvises til www.dialogmodvold.dk.

Det er på den baggrund Rigspolitiets opfattelse, at der med de nævnte initiativer og retningslinier er skabt et godt grundlag for behandlingen af sager om vold i hjemmet herunder for politiets dialog med forurettede.”

Jeg kan supplerende oplyse, at støtte til ofre og behandlingstilbud til voldsudøvere er centrale elementer i regeringens seneste handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder og børn i familien – og naturligvis også vil være det i regeringens opfølgning herpå.